ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΕ'. — ΑΡ. 15—18

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Ἰδιοκτησία: «Ἡ Πρωΐα», Ἀν. Ἐκδοτική Ἑταιρεία

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-351, 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρχ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
18
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939
Σελήνη 6 ἡμερῶν
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.11. Δύσις 5.09
Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ μαρτ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΛΤΙΚΗΝ

Η ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ἐπάτησε [illegible] μὲ ἀσυγκράτητον ἐνθουσι[illegible] ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Βαλτι[illegible]. Ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων, [illegible] ἀπὸ τὰ μικρὰ βαλτικὰ [illegible] τὴν παραχώρησιν στρατι[illegible], ναυτικῶν καὶ ἀεροπορι[illegible] βάσεων εἰς τὰς νήσους Αἰ[illegible] καὶ Ντάγκαι, εἰς Παλτίσκι, [illegible] καὶ Βίνταου. Διετύπω[illegible] ἔκαντι τῆς Φιλλανδίας ἀξιώ[illegible] ἀναλόγους καὶ ἐξεμάνη διὰ [illegible] ἀντίστασιν τὴν ὁποίαν προέ[illegible] ἡ δημοκρατία αὕτη, ὑπο[illegible]ομένη ὑπὸ τῆς Σουηδίας. [illegible]αντι τοῦ Χελσίνκι καὶ τῆς [illegible]χόλμης δὲν ἐδίστασε νὰ χρη[illegible]ποιήσῃ μεθόδους πιέσεως [illegible] ἐκφοβισμοῦ, τὰς ὁποίας κα[illegible]λάκαζεν ἄλλοτε ἐντόνως ὅταν [illegible]ρυζόντο ὑπὸ τῆς χιτλερικῆς [illegible]νίας.

Δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήξῃ τὸ [illegible] ποὺ παρουσιάζει ὁ νέος [illegible]κὸς δυναμισμός. Ἂν ἡ Σο[illegible]τική Ἕνωσις διαθέτῃ ἀπὸ δι[illegible] δισεκατομμύρια διὰ τὴν [illegible]ιμήνησιν στόλου ἀνοικτῆς θα[illegible], σημαίνει ὅτι δὲν ἐπιθυ[illegible] νὰ μείνῃ φυλακισμένη εἰς τὸν [illegible]ὸν τοῦ φιλλανδικοῦ κόλπου. [illegible]νέα ἐπαναστατικὴ γενεὰ ἐπι[illegible] νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐνδοξοτέ[illegible] παραδόσεις τοῦ ρωσικοῦ πα[illegible]ιδιοῦντος. Ὑπὸ τὴν καθοδήγη[illegible] τοῦ Στάλιν, ἡ διδασκαλία [illegible] ἱστορίας, ἀφαιρεθεῖσα ἀπὸ [illegible] μαρξιστὰς τῆς σχολῆς Πο[illegible]βόσκι, ἐχρωματίσθη μὲ μεγά[illegible] δόσιν ἐθνικισμοῦ. Καὶ παρι[illegible]σεθα σήμερον εἰς τὰ πρῶτα [illegible] ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας [illegible]τῆς, ἡ ὁποία ἀνεστήλωσε τὴν [illegible]τρείαν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν [illegible] ἐκαλλιέργησεν εἰς τοὺς νέ[illegible] τῶν πανεπιστημίων καὶ τῶν [illegible]στρατιωτικῶν σχολῶν τὴν πίστιν [illegible] τὸ ἀήττητον τοῦ ρωσικοῦ [illegible]λαοῦ.

Ἴσως νὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀνα[illegible]γνῶσται ὅτι τὸν Μάρτιον τοῦ 1936 ὁ Στάλιν προεκήρυξε διαγωνισμὸν διὰ τὸ καλύτερον ἐγχειρίδιον ἱστορίας, ποὺ θὰ ἐγράφετο μὲ τὸ νέον πατριωτικὸν πνεῦμα. Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1937 ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ βιβλίον ποὺ ἔγραψεν ὁ καθηγητὴς Α. Τσεστάκωφ καὶ τὸ «Ἐγχειρίδιον ἱστορίας τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.» τοῦ βραβευθέντος ἐξετυπώθη εἰς ἑκατομμύρια ἀντιτύπων. Πρέπει νὰ ξαναδιαβάσωμεν σήμερον τὸ περίφημον αὐτὸ βιβλίον διὰ νὰ κατανοήσωμεν τὸν σοβιετικὸν νεοιμπεριαλισμόν, ὁ ὁποῖος ἐξαπελύθη πρὸς τὴν Βαλτικήν. Εἶνε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μέχρι τοῦ τέλους μία σαφεστάτη ἀποκατάστασις τῆς στρατιωτικῆς ἱστορίας τῆς Ρωσίας, ἡ ὁποία ἐπεκρίνετο μὲ πόσην σφοδρότητα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ ἐγχειρίδιον ἐξαίρει ἰδίως τὴν ἐποποιΐαν τῆς προοδευτικῆς νεοπολιτικῆς ἐπεκτάσεως τῆς Ρωσίας. Μὲ ἰδιαιτέραν ἐπιμονὴν ἀφηγεῖται πῶς ὁ Ἰβὰν Καλίτας, τὸν 16ον αἰῶνα, «συνεκέντρωσε περὶ τῆς Μόσχας τὰς διεσπαρμένας ρωσικὰς ἡγεμονίας». Ὑπενθυμίζει ὅτι τὸ ἔτος 1500 «σκληρὸς πόλεμος ἐξερράγη μεταξὺ τοῦ Ἰβὰν Γ' καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Λιθουανίας καὶ ὅτι τέλος ὁ τσάρος «διεπόρησε τὰ ἐδάφη τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Λευκορρωσίας, τὰ ὁποῖα κατέκτησε μαχόμενος ἐναντίον τῶν Πολωνῶν». Μὲ πόσην ὑπερηφάνειαν ὁ καθηγητὴς Τσεστακώφ ἀφηγεῖται τὰς νίκας τὰς ὁποίας ἐπημείωσεν ὁ ρωσικὸς λαὸς τὸν 17ον αἰῶνα ἐναντίον τῶν Πολωνῶν φεουδαρχῶν, «παλαιῶν ἐχθρῶν τοῦ ρωσικοῦ κράτους»! Μὲ πόσην χαρὰν ἐξυμνεῖ τὰ κατορθώματα τοῦ Μίνιν καὶ τοῦ Ποζάρσκι, οἱ ὁποῖοι ἀνέκτησαν τῷ 1612 τὸ Κρεμλίνον, ποὺ εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς Πολωνούς, καὶ ἀπώθησαν τοὺς ἐπιδρομεῖς! Ἡ ἀντιπολωνικὴ τάσις τοῦ ἐγχειριδίου ἐκδηλοῦται σαφέστερον εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν ἀγώνων τῆς Οὐκρανίας καὶ τοῦ κοζάκου Μπουτὶν Χμελνίσκι ἐναντίον τῆς πολωνικῆς κυριαρχίας:

«Οἱ Πολωνοὶ ἐξηνάγκαζον διὰ τῆς βίας τὸν οὐκρανικὸν λαὸν ν' ἀπαρνηθῇ τὴν πίστιν του καὶ ν' ἀσπασθῇ τὴν ἰδικήν των. Οἱ χωρικοὶ τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Λευκορρωσίας ἐστένοζαν ἐξ ἰσου ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν φεουδαρχῶν... Μετ' ὀλίγον οἱ χωρικοὶ ἐξηγέρθησαν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς Οὐκρανίας καὶ τῆς Λευκορρωσίας μέχρι τοῦ ἄλλου. Τὰ κτήματα τῶν Πολωνῶν ἀρχόντων ἐδημεύθησαν κτλ.».

Δὲν νομίζει κανεὶς ὅτι διαβάζει ἄρθρα τῆς «Πράβδας» τοῦ Σεπτεμβρίου 1939; Καὶ οἱ στρατιῶται τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ, οἱ ὁποῖοι εἰσῆλθον εἰς τὰ ἀνατολικὰ ἐδάφη τῆς Πολωνίας διὰ ν' ἀπελευθερώσουν «τοὺς ὁμοφύλους ἀδελφοὺς» δὲν ἐφρόνουν ὅτι ἐξεπλήρουν τὴν αὐτὴν ἀπελευθερωτικὴν ἀποστολὴν ὅπως καὶ οἱ πρόγονοί των τοῦ 17ου αἰῶνος;

Ὅσοι ἐξεπλάγησαν διότι ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. τοῦ Στάλιν ἐπωφελήθη τῆς χιτλερικῆς εἰσβολῆς ἐν Πολωνίᾳ διὰ νὰ προσαρτήσῃ ἐν τυμῇ τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς χώρας, πρέπει νὰ διαβάσουν τὸ κεφάλαιον τοῦ Τσεστάκωφ περὶ τῶν διανομῶν τῆς Πολωνίας τὴν ἐποχὴν τῆς Αἰκατερίνης Β'. Δὲν θὰ εὕρουν ἐκεῖ τὴν παραμικρὰν ἐπίκρισιν τῆς πολιτικῆς τῆς αὐτοκρατείρας. Τοὐναντίον, ὁ συγγραφεὺς ἐξαίρει μὲ ἱκανοποίησιν ὅπως ἔκαμε καὶ ὁ Μολότωφ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ἀπὸ τοῦ ἡμάτος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου), ὅτι «τὰ παλαιὰ μπιελορωσικὰ καὶ οὐκρανικὰ ἐδάφη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δνειπέρου περιῆλθον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ρωσίας...».

Ἐξυμνῶν, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὅλους τοὺς κατακτητὰς ἐδαφῶν καὶ σημειώνων μὲ ὑπερηφάνειαν ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ μοσχοβιτικοῦ κράτους, ὁ σταλινικὸς ἱστορικὸς ἐξῆρε φυσικὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Πέτρου Α'. Παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα τὰς κατακτήσεις του καὶ ἐπιμένει ἰδιαιτέρως εἰς τὰς προσπαθείας του ὅπως ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς Σουηδοὺς τὴν κατοχὴν τῶν ἀκτῶν τῆς Βαλτικῆς. Ὀλίγας σελίδας προηγουμένως εἶχε σημειώσει τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Ἰβὰν τοῦ Τρομεροῦ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν:

«Οἱ Σουηδοὶ τοῦ ἀφήρεσαν τὰς ἀκτὰς τοῦ κόλπου τῆς Φιλλανδίας, διαβάζομεν εἰς τὸ ἐγχειρίδιον. Ὁ καλύτερος δρόμος διὰ τὴν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπικοινωνίαν εἶχε χαθῆ καὶ πάλιν. Ὁ Ἰβὰν ὁ Τρομερὸς ἠναγκάσθη νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτὴν μόνον διὰ τῆς Λευκῆς Θαλάσσης, ἡ ὁποία ἦτο ἀκατάλληλος καὶ ἐπάγωνε ἐπὶ πολλοὺς μῆνας».

Ὁ καθηγητὴς Τσεστάκωφ, φθάνων εἰς τὴν ἀφήγησιν τῆς διαμάχης τοῦ Πέτρου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Καρόλου ΙΒ', παρατηρεῖ ὅτι οἱ Σουηδοὶ «εἶχον τὸν καλύτερον στρατὸν τοῦ κόσμου καὶ θαυμάσιον στόλον». Ὁ Πέτρος ἐνικήθη πρῶτον παρὰ τὴν Νάρβαν, ἀλλὰ τὸ 1703 ἀπέσπασε ἀπὸ τοὺς Σουηδοὺς τὸ ἑλῶδες δέλτα τοῦ Νέβα, ὅπου ἔμελλε νὰ κτίσῃ τὴν πρωτεύουσάν του. Κατόπιν ἀκολουθεῖ ἡ ἀφήγησις τῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Οὐκρανίαν, τῆς «προδοσίας» τοῦ Οὐκρανοῦ ἀταμάνου Μαζέππα καὶ τῆς μεγάλης ρωσικῆς νίκης τοῦ 1709 παρὰ τὴν Πολτάβαν. Μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων, ὁ Μέγας Πέτρος, γράφει ὁ Τσεστάκωφ, ἀπεφάσισε νὰ καταφέρῃ τὸ τελειωτικὸν πλῆγμα κατὰ τῶν Σουηδῶν καὶ νὰ προσαρτήσῃ ὁριστικῶς εἰς τὴν Ρωσίαν τὰς ἀκτὰς τῆς Βαλτικῆς: «ἀφήρεσε ἀπὸ τοὺς Σουηδοὺς τὴν Ρίγαν, τὸ Ρεβάλ καὶ ἐναυπήγησεν ἰσχυρὸν στόλον. Ἐγένετο μία ναυμαχία, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ σουηδικὸς στόλος ἡττήθη. Ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν Σουηδῶν διήρκεσε ἐπὶ μακρὸν: εἴκοσι ἔν ἔτη. Τέλος, οἱ Σουηδοὶ ὑπέγραψαν μίαν συνθήκην, ἡ ὁποία ἔδιδεν εἰς τὴν Ρωσίαν τὰς ἀκτὰς τῶν κόλπων τῆς Ρίγας καὶ τῆς Φιλλανδίας».

Ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐορτασμοῦ τῶν ἐπετείων καὶ τῆς ἀναζωπυρώσεως τοῦ ρωσικοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος εἶνε τόσον ἐπιτακτικὴ εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ., ὥστε ἐθεωρήθη ὀρθὸν νὰ ἑορταισθῇ τὴν 8ην παρελθόντος Ἰουλίου ἡ 230η ἐπέτειος τῆς Πολτάβας. Συνέλεξα τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας τῆς Μόσχας, πολλὰ ἐορταστικὰ ἄρθρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τοῦ στρατηγοῦ Λεβίτσκι εἰς τὴν «Ἰζβέστια» καὶ τοῦ καθηγητοῦ Λεμπέντεφ εἰς τὴν «Πράβδα». "Ολοι οἱ κομμουνισταὶ συγγραφεῖς ἐτόνιζον ὅτι ἡ Πολτάβα ἦτο ὁ τάφος τοῦ σουηδικοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι ἡ Σουηδία ἔπαυσε, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, νὰ εἶνε μεγάλη δύναμις.

Ἡ «Λιτερατούρναγια Γκαζέτα» ἐδημοσίευσε παλαιὰ λαϊκὰ τραγούδια περὶ τῆς ἥττης τοῦ Καρόλου ΙΒ', περὶ τοῦ μεγάλου «Πολέμου τοῦ Βορρᾶ» ποὺ ἄφησε τόσας ἀναμνήσεις ποὺζοῦν ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ρωσικῶν καὶ οὐκρανικῶν λαῶν. Ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τῆς Οὐκρανίας ὠργάνωσεν εἰς Κίεβον εἰδικὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεγνώσθησαν πολλαὶ ἀνακοινώσεις περὶ τῆς στρατηγικῆς τοῦ Μεγάλου Πέτρου, περὶ τῶν διαφόρων φάσεων τῆς μάχης τῆς Πολτάβας κτλ. Ἀνεστηλώθησαν τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα ποὺ εἶχον ἐγκαταλειφθῆ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐτοποθετήθη πάλιν ἡ ἐπιγραφὴ ἡ ὁποία ὑπενθυμίζει τὴν ἡρωϊκὴν διαγωγὴν τοῦ συνταγματάρχου Κάλιν, διοικητοῦ τῆς πόλεως.

Ὑπενθυμίζομεν τέλος, ὅτι ἡ νέα στάσις ἔναντι τοῦ μεταρρυθμιστοῦ τσάρου, δημιουργοῦ τῆς νεωτέρας Ρωσίας, ἐξεδηλώθη διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἑνὸς ἀξιολόγου ἱστορικοῦ μυθιστορήματος τοῦ συγγραφέως Ἀλέξη Τολστόϊ καὶ διὰ τοῦ γυρίσματος δύο πατριωτικῶν ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι ἄλλωστε προεβλήθησαν εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ὀθόνας. Τὸ κεντρικὸν δὲ ἐπεισόδιον τῆς δευτέρας ταινίας ἦτο ἀκριβῶς ἡ γραφικὴ ἀναπαράστασις τῆς μάχης τῆς Πολτάβας μὲ τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ, ἐνῷ ἡ τελικὴ εἰκὼν ἐδείκνυε τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους ἐκδιωκομένους ἀπὸ τὴν Βαλτικὴν ὑπὸ τοῦ νέου ρωσικοῦ στόλου.

"Οπως βλέπομεν, «ἡ κινητοποίησις τῶν ἀνυψωθέντων αἰσθημάτων τοῦ ρωσικοῦ πατριωτισμοῦ», ὅπως ἔγραφεν ἡ «Ἰσβέστια» ἐξ ἀφορμῆς τῆς ταινίας περὶ τοῦ Μεγάλου Πέτρου, δὲν ἐγένετο αἰφνιδίως ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ἡγέτας τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. Ὁλόκληρος συστηματικὴ προπαγανδιστικὴ ἐκστρατεία (διὰ τῆς ἱστορίας, τοῦ κινηματογράφου, τοῦ μυθιστορήματος, τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων κλπ.), προηγήθη τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν ρωσικὴν ἐθνικὴν παράδοσιν τῆς ὁποίας παριστάμεθα μάρτυρες.

ANDRE PIERRE

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. — Ἀγγέλλεται ἐκ Μαδρίτης ὅτι κατὰ τὴν πρώτην συνάντησιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων Ἀγγλίας καὶ Ἱσπανίας ἐξηγήσεως ἀγγλικοῦ δανείου εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. — Ἀγγέλλεται ἐκ Χελσίνκι ὅτι ὁ γνωστὸς Φιλλανδὸς ἀθλητὴς Νοῦρμι ἀναχωροῦν σήμερον διὰ δρομὲα Μαέκι ἀνταχωροῦν σήμερον διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὅπου θὰ ἐργασθοῦν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξάγει ἡ Φιλλανδία ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. — Ἀγγέλλεται ἐκ Βρυξελλῶν ὅτι, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐκεῖ πληροφορίας, μεγάλη πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἐν Μασσαλίᾳ εἰς μίαν τῶν μεγαλυτέρων ἀποθηκῶν ἀραβοσίτου. Αἱ προξενηθεῖσαι ζημίαι εἶνε σημαντικαί.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Δύο γίγαντες ἀντιμέτωποι

Α'

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα σωρὸ ραδιουργίες, ὑποσχέσεις, δωροδοκίες κι' ἀπειλές, ὁ καρδινάλιος Ἰουλιανὸς Ντελλὰ Ρόβερε, γέρος πιὰ μὲ κάτασπρα γένεια καὶ μαλλιά, ἀλλὰ μὲ μάτια ὅλο φωτιά, μὲ θέληση ἀκατάβλητη, μὲ ζωτικότητα ἀφάνταστη καὶ μὲ μυαλὸ πολιτικώτατο κατώρθωσε νὰ ἐκλεγῇ πάπας στὰ 1503 μὲ τὸ ὄνομα Ἰούλιος Β'. Ἤτανε ἐξῆντα χρονῶν.

Ἕως τώρα ὅλοι οἱ πάπαι, ἅμα καθόντανε στὸν ἰσχυρότερο ἀπ' ὅλους τοὺς θρόνους τῆς γῆς, κυττάζανε νὰ μεταβάλουνε τὸ κράτος σὲ οἰκογενειακό τους τιμάριο. Ὁ Ἰούλιος Β' ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὴν οἰκογένειά του. "Ἤθελε νὰ φέρῃ τὴν τάξη καὶ τὴν εὐτυχία στὸ κράτος του καὶ ν' ἀφήσῃ ὄνομα μεγάλου κυβερνήτη. Καὶ πραγματικὰ ἤτανε. Δὲν ἀγαποῦσε οὔτε τὶς διασκεδάσεις, οὔτε τὰ χρήματα, ὅσο τὴν ἐξουσία καὶ τὴ δόξα.

Ἡ πρώτη του δουλειὰ ἤτανε νὰ «στρογγυλέψῃ» τὸ κράτος του καὶ ἔτσι νὰ γεμίσῃ τὸ ταμεῖο τῆς Ἁγίας "Εδρας, ποὺ τὸ εἶχε ἀδειάσει ὁ διαβόητος Ἀλέξανδρος Βοργίας. "Ὑστερα ἀπεφάσισε νὰ ἀνοικοδομήσῃ ὁλάκερη τὴ Ρώμη ἀπὸ μάρμαρο καὶ νὰ στήσῃ στὴ μέση τῆς πολιτείας ἕνα κολοσσιαῖον τάφο δικό του, ἀνώτερον ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου, τοῦ Ἀδριανοῦ (τὸν πύργο τοῦ Ἀγγέλου) καὶ τοῦ Μαυσώλου, γιὰ νὰ τὸν θυμοῦνται οἱ μελλούμενες γενεές.

Ἀνεκοίνωσε τὰ σχέδιά του στὸν ἀρχιτέκτονα τοῦ Βατικανοῦ Ἰουλιανὸ Σαγγάλο. Ὁ Σαγγάλο ἐνθουσιάστηκε. "Οσο γιὰ τὸ γιγαντιαῖο τάφο δήλωσε στὸν πάπα, πὼς ἕνας μονάχα στὴν Ἰταλία μποροῦσε νὰ τὸν βγάλῃ πέρα: ὁ Φλωρεντῖνος Μιχαὴλ "Αγγελος.

Εἴμαστε στὰ 1505. Ὁ πάπας ἔστειλε διαταγὴ στὸ Μιχαὴλ "Αγγελο νὰ ἔρθῃ νὰ τὸν συναντήσῃ στὸ Βατικανὸ χωρὶς ἀναβολή. Ὁ γλύπτης ὑπάκουσε. Ἡ συνάντησι αὐτὴ τῶν δύο γιγάντων ἐγκαινίαζε καινούργια ἱστορικὴ ἐποχή. "Αν γιὰ ἕνα ὁποιοδήποτε ἐμπόδιο ἐματαιώνετο ἡ συνάντησι καὶ ἡ συνεργασία τους, ἡ τέχνη δὲ θὰ ἔκαμνε τὸ πιὸ ἀποφασιστικὸ τῆς ἅλμα μέσα στὴν αἰωνιότητα.

Ὁ Μιχαὴλ "Αγγελος ἤτανε 30 χρονῶν. Ἀνάστημα μέτριο, ποὺ δὲν ἔλεγε τίποτα. "Ομως εἶχε δυνατοὺς ὤμους. Ὁ Ἰούλιος Β' τὸν κυττάζει ἀπὸ πάνου ὡς κάτω. Τὸ μέτωπο τοῦ γλύπτη εἶνε πλατὺ κι' ὡραῖο, τὰ χείλη του λεπτά, ἡ μύτη του σπασμένη ἀπὸ κάποια γροθιά, μὰ τὰ μάτια του ἀστράφτανε. "Εμοιαζε μᾶλλον μὲ πολεμιστή, ποὺ εἶνε βέβαιος γιὰ τὴ νίκη του. Καὶ καταλαβαίνει ἀπὸ τώρα, πὼς αὐτὸς ὁ πολεμιστὴς δὲν εἶνε καμωμένος νὰ ὑπακούῃ! Καλὰ θὰ ἰδοῦμε, λέγει μέσα του ὁ φοβερὸς Ἰούλιος Β' ποὺ δὲν ἀνεχότανε ἀνιρρήσεις καὶ ὄχι σπάνια σήκωνε τὴν πατερίτσα του καὶ τὴν κατέβαζε στὰ κεφάλια τῶν καρδιναλίων του.

Ὁ Ἰούλιος Β' τὸν διατάζει ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως τὴ δουλειά. Ν' ἀφήσῃ ὅ,τι ἄλλες παραγγελίες ἔχει. Καὶ νὰ μὴ λογαριάζῃ τὰ ἔξοδα. Πρὸ παντὸς ὁ πάπας βιαζότανε, δὲν εἶχε καιρὸ νὰ περιμένῃ. Τὸν πήρανε τὰ χρόνια κι' ἤθελε νὰ ἰδῇ γρήγορα αὐτὸ τὸ θαῦμα, ποὺ θὰ κατέπλησσε παντοτεινὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

— Ὁ τάφος μου, τοῦ εἶπε, θὰ στηθῇ μέσα στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Θὰ εἶνε τὸ κέντρο τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὅπως ὁ Ἅγιος Πέτρος εἶνε τὸ κέντρο τῆς χριστιανοσύνης.

Ὁ Μιχαὴλ "Αγγελος ἤτανε καλλιτέχνης κολοσσιαίων συλλήψεων. Ἀγαποῦσε τὰ ὑπερφυσικὰ μεγέθη, τὶς ὑπεράνθρωπες κοσμογονίες. "Ἤθελε νὰ καταπλήσσῃ καὶ μὲ τὴν ὁμορφιὰ καὶ μὲ τὸν ὄγκο της. Ἀλλά:

— Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἶνε πολὺ μικρὴ γιὰ τέτοιο μνημεῖο.

— Τότε θὰ γκρεμίσουμε τὴν ἐκκλησία καὶ θὰ φκιάσουμε ἄλλη μεγαλύτερη.

Ὁ Μιχαὴλ "Αγγελος πήδηξε πὸ τὴ χαρά του. Αὐτὸς ὁ ποντίφιξ ἤτανε σταλμένος ἀπὸ τὸ Θεὸ γιὰ νὰ τὸν βοηθῇσῃ. Ἀμέσως σχεδὸν εἶδε μπροστά του νὰ μορφοποιῆται τὸ μαρμάρινο θαῦμα. Κι' ἀληθινά. Ὅπως τὸν φαντάστηκε ὁ Μιχαὴλ "Αγγελος τὸν τάφο, ἤτανε κάτι καταπληκτικό.

Ὁ τάφος θὰ εἶχε τρία πατώματα. Στὸ πρῶτο πάτωμα θὰ ὑπήρχανε πολλὲς γυμνὲς μορφές, ἀλληγορίες τῶν Τεχνῶν, Νῖκες καὶ προσωποποιήσεις τῶν ὁλικῶν δυνάμεων, ποὺ τὶς ἀλυσόδεσε τὸ Πνεῦμα. Στὸ δεύτερο πάτωμα θὰ ἦσαν τέσσαρα κολοσσιαῖα ἀγάλματα: τοῦ Μωϋσῆ, τοῦ Ἁγίου Παύλου, τῆς Ἐνέργειας καὶ τῆς Θεωρίας. Στὸ τρίτο πάτωμα, ποὺ θὰ χωριζότανε ἀπὸ τὸ δεύτερο μὲ χάλκινα ἀνάγλυφα, θὰ ὑπῆρχε ἡ σαρκοφάγος κρατημένη στοὺς ὤμους δύο ἄλλων συμβολικῶν παραστάσεων: τῆς Γῆς καὶ τ' Οὐρανοῦ.

Κανένα ἀνθρώπινο μυαλὸ ἴσαμε σήμερα δὲν συνέλαβε ἕνα τόσο τεράστιο σύνολο, ὅπου ὅλες οἱ μορφὲς θὰ ἦσαν γιγάντειες καὶ θὰ ἐκφράζανε τὸ θρίαμβο τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ἐνέργειας ἐναντίον τῶν ἐχθρικῶν Δυνάμεων τοῦ Σκότους. Ὁ Μιχαὴλ "Αγγελος ἀγνοεῖ, ἂν ὁ πάπας Ἰούλιος Β' εἶνε ἄξιος γιὰ ἕναν τέτοιο τάφο. "Ομως ὁ ἴδιος νοιώθει, πὼς μονάχα αὐτὸς ἤτανε ἄξιος νὰ τὸν κάνῃ. "Ενας ὁλόκεκρος κόσμος ἀπὸ ἰδέες καὶ μορφές, ὅπου καὶ τὸ παραμικρότερο στοιχεῖο ἔχει τὴν ὀργανική του θέση καὶ τὴ διαλογία του, ὥστε τὸ σύνολο ν' ἀποτελῇ ἕνα ἀδιαίρετο ζωντανό "Ον! Ἀληθινὰ ἔως τώρα ἡ ἀνθρώπινη Ἱστορία δὲν εἶχε κατορθώσει τίποτε παρόμοιο.

Πόσο θὰ βαστοῦσε αὐτὴ ἡ δουλειά; Ὁ Μιχαὴλ "Αγγελος δὲ λογαριάζει τὸν καιρό. Πρὸ παντὸς θέλει νὰ τὰ κάνῃ ὅλα μοναχός του. Δὲν ἐμπιστεύεται σὲ βοηθούς. Δὲν ἔννοεῖ νὰ χασομερᾷ γιὰ νὰ διορθώνῃ τὰ λάθη τῶν ἄλλων. Μὰ ὁ πάπας βιάζεται! Ὁ Μιχαὴλ "Αγγελος δὲν ἔφυγε ἀκόμα γιὰ τὴν Καρράρα νὰ βγάλῃ τὰ μάρμαρα ποὺ τοῦ χρειάζονται. Γιατί; Ὁ πάπας στέλνει καὶ τοῦ φωνάζει. Ὁ γλύπτης παρουσιάστηκε μ' ἕνα λογαριασμὸ στὸ χέρι.

— Ἀγιότατε, αὐτὴ ἡ δουλειὰ θὰ κοστίσῃ πάρα πολλά.

— Πόσα; ρωτάει ὁ Ἰούλιος.

— Τοὐλάχιστο ἑκατὸ χιλιάδες τάλλαρα.

— Βάλε διακόσιες χιλιάδες! Ἀδριο θὰ ἰδοῦμε τί τέλος εἶχε αὐτὴ ἡ ὑπόθεση.

Τ. κ. Ζ.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

ΣΥΝΗΛΘΕΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΡΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Συνῆλθεν ἐνταῦθα σήμερον ἡ τρίτη ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου σύνοδος τοῦ Ἀνωτάτου Διασυμμαχικοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου. Μετὰ τὴν συνεδρίασιν ἐδόθησαν πρὸς δημοσίευσιν τρία ἔγγραφα, ἤτοι α) ἓν ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου· β) μία κοινὴ δήλωσις τῶν κ.κ. Νταλαντιὲ καὶ Τσάμπερλαιν καὶ γ) μία ἐπίσημος ἐρμηνεία τῆς ὡς ἄνω κοινῆς δηλώσεως. Τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Συνεκροτήθη σήμερον ἐν Λονδίνῳ συνεδρίασις τοῦ Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου. Εἰς αὐτὴν παρέστησαν ὁ κ. Νταλαντιέ, ὁ στρατηγὸς Γκαμελέν, ὁ ναύαρχος Νταρλὰν καὶ ὁ στρατηγὸς Βοϋϊγιεμὲν ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ ὁ πρωθυπουργὸς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας. Τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου συνῆλθον τὴν 11 καὶ 15' ὥραν καὶ ἀνεσκόπησαν τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν καθὼς καὶ τὰς εἰς τὸ μέλλον δυνατὰς ἐξελίξεις. Πλήρης συμφωνία ἐπῆλθεν ὅσον ἀφορ

Θεάματα

Ἀναγγελματικοί - ἐπιστολαί

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Τὸ κοντέρφορ».
ΑΛΗΚΙΑ. «Ἡ ἀπόδρασις τοῦ Ἀρτζυρόπουλου». «Ἡ κόρη τῆς ἀμμουδιᾶς».
ΙΝΤΙΜΑ. «Ἡ κορφὴ τοῦ κατήφορα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡλέκτρα».
ΜΟΝΤΑΖ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀστεροειδῶν».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πειρ.). 7.30 μ.μ. «Ἡ Ὀλυμπία. Λίβυοι, «Γυναῖκες».

Κινηματογράφοι

ΑΣΤΥ. «Ἡ ὁμίχλη ἀγαπᾶ κλοιόν».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κορφὰ στὸν ἀέρα».
ΑΒΟΛΗΣ. «Ἔπαινε».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἐλεύθερ κοῦ Σάλον».
ΒΡΟΝΧΟ. «Ἔπαινε».
ΟΡΦΕΥΣ (Ἀχαρν.). «Σκανδαλὸ Ὀρφέως».
ΟΡΦΕΥ. «Ἕξω ἀπὸ ἐμένα».
ΠΑΛΛΑΣ (Μετ.). «Γύρος τοῦ κόσμου».
ΠΛΗΘΩΝ. «Γκαγκα Πίν» (6ον ἐπεισόδιο).
ΡΕΞ. «Ἤδοναι τῆς σιγάστρας».
ΣΠΑΝΙΑ. «Ἀνωμαλία μαύρου γάντου».
ΑΡΗΣ. «Ἥρως τοῦ Μάρνη».
ΑΡΗΣ. «Ἡ ἀγάπη τῶν πτωμάτων».
ΑΣΤΗΡ. «Ἀκολουθεῖ θαῦμα».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Μαῦρο σῶμα γυμνὸ κτυπᾶει».
ΕΛΟΣ Σ.Σ. «Ἀγωνιώντας τὸ ἀγνωστο».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀγωνιῶντας κὸν ἀκόμα».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ἐξοτικοὶ ἀλήτες».
ΘΗΣΕΥΣ. «Ὅταν ἡ κυρία κτυπᾶ».
ΓΡΙΣ. «Ὁ ὁρίζων πρὸς τὰ κατήγυαλα».
ΚΟΚΜΟΠΟΛΙΣ. «Ἡ τιμὴ τοῦ κεφαλιοῦ».
ΛΥΡΑ. «Ἐνδοξε». Ἡ δεν σπαστῆ».
ΜΟΝ ΣΠΙΝ (Βάρ.). «Βασιλεὺς τοῦ ὀκεανοῦ».
ΠΟΣΙΚΟΝ. «Ἀγωνιῶντας κὸν ἀγωνιῶντας».
ΟΡΦΕΥΣ (Βοῦλ.). «Μαρία Ἀντουανέττα».
ΠΑΛΛΑΣ (Ποιμν.). «Βασίλισσα τῆς Ὀπερας».

Πειραιὼς καὶ Προάστειον

ΒΛΑΧΑΝΑ «Ὁ πειρατὴς».
ΚΑΛΙΟΠΕΑ. «Ἀγωνιῶντας».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Κολοσσαίος ἀγρέτε».
ΚΡΙΣΤΑΛ. «Μπαστάρδος ἀγάπη».
ΕΣΠΕΡΙΑ. «Ἀγωνιῶντας κὸν ἀγωνιῶντας».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀλλὰ κὸν ἀγωνιῶντας».
ΕΚΛΑΙΡ. (Κοκκ.). «Ἀέρομαχία δεύτερη».
ΕΡΑΣ. «Μπαστάρδος ἀγάπη».
ΕΛΠΙΣ. «Ἀλλὰ κὸν ἀγωνιῶντας».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκκ.). «Ἥρως τῆς Λιβύης».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκκ.). «Πλοκτρικὸ ρομάντζο».
ΟΡΦΕΥΣ (Μ. Ἰων.). «Κεσοδοχεῖον τοῦ Βορρᾶ».
ΠΠΟΣΤΟΛΟΣ (Ν. Σμ.). «Ἐπιβιβάσεις».
ΡΥΣΤΑΛ (Ἀχαρν.). «Μαρία Σταυλάκου».
ΠΠΔΕΙΟΝ (Ν. Φλ.). «Γυρὸ μοῦ κόσμο».
ΓΚΡΕΚΑ. «Δόξε κοὶ χαρεκτέρια».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Ἐλλάδα, ἀγαπημένη μου».

Διεύθυνσις κινηματογράφων
Ἐμμ. Γ. Κωτσιμάτης
Μεθώνης – Μαυροκορδάτου 13

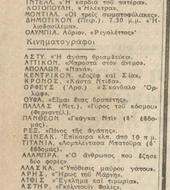

ΖΑΡΑ ΛΕΑΝΤΕΡ
εἰς τὴν ἐκλαυστικὴν κολοσσαῖαν ἐπιμυθίαν τῆς
ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ
«Ἡ μεγαλόπρεπη δραματικὴ καὶ μουσικὴ ταινία τῆς τελευταίας ἐκκλησίας, ὅπου μέσα σ' ἕνα ἐξαίσιο μουσικὸ κόσμο κυριαρχοῦν κλασικὴ ἀκριβοδίκαιος καὶ μέγα σ' ἕνα ὄμορφο μουσικὸ κόσμο πρωτοπαίζει ἡ τραγική καὶ ἡ εἰδυλλιακὴ ψυχολογία».
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
εἰς τὸν κινηματογράφον
ΤΙΤΑΝΙΑ
Τὸ μεγαλόπρεπον κινηματογραφικὸν γεγονὸς τῆς περιόδου.
«ΚΛΗΝΤΙΑ Γ.»

ΝΑΙ
ΥΠΗΡΞΑ
ΕΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ
Ἀλλὰ τώρα μόνον ἐσένα ἀγαπᾶ. Δὲν θέλω νὰ σὲ πολύβῃς στὸν ἐκδιασμό, θέλεις νὰ σὲ σκοτώσω; Τὸ συγκλονιστικὸ δρᾶμα μιᾶς γυναίκας ποὺ ἐπιζεῖ ἐὐτυχισμένη σιμιὸ γὶ κὶ ζωὴ τὴς ἔρχεται νὰ ἀνατάσταση ἕνα παλιὸ τὴς σφάλμα μὲ ἕναν ὑποπτο τύπο.

Μαρίου Ταλλέυ
Μικαέλ
ΜΠΑΡΤΛΕΤ
ΤΗΣ METROPOLITAN OPERA N.-YOPKAS
Ἐξ τὸ Μουσικὸν Θαῦμα
ΜΑΝΟΛΙΑ
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ
Τὰ 2 μεγάλα μπαλλέτα τῆς ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ ΟΠΕΡΑ
καὶ τὸ τρίπρακτο κόρο τοῦ Νέγρου τοῦ Ἀλ. Τζόνσον
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΠΑΛΛΑΣ
Λίβριον κωμωδιοκαλλιτεχνικὸ μὲ τὴν περίφημη ταινία τοῦ
ΦΕΡΝΑΝΤΕΛ
Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
«ΤΡΕΚΑ»
Κ. Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Ἰατρὸς
Ἀφροδισιολόγος - Δερματολόγος. Μαζὶ 10—1 μ. μ. καὶ 3—6 μ. μ.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Βιβλία

Πόσα βιβλία κυκλοφοροῦν ἀνάμεσά τὸν περιφημισμὸν τὸν χαρτοπολ... Δὲν θὰ τὰ πίστευε κανεὶς ἐὰν ἀπὸ τὴν τόση γκρίνια ποὺ γίνεται τελευταία ἀπὸ ἕνα μέρος τὸν συγγραφέις, γιὰ τὴν κρίση τὸν ἐλληνικὸ βιβλίου, πὼς αὐτὸ εἶνε ἀληθινὸ ἐξ ἀφορμὴς τὸν ἀνεβασμὸν τὸν ἐνὸς διατεταμένου καὶ πολυσέλιδου ἔργου ἐνὸς βιβλίου ποὺ δὲν πρόκειται νὰ πουλήσῃ... Ἴσως γιατί φοντζάρει πὼς ἐξ ἀπαλοῦ Κεκένεβα δὲν περιφερεῖ καὶ δὲν ὀπουγιὰ τὰ παιδιά τοὺ, ἔστω καὶ τὴ πνευματικά, μὰ ἡ τέχνα ἐχει δεῖξεις πὼς καὶ τὰ καλὰ βιβλία ὅπως καὶ τὰ κακά, τὰ προσφέμενα σὲ λίγο τὸ ἀλλὰ τοὺ πλήρωμα.

Οἱ περισσότεροι τὼν κύριοιν αὐτὼν, ἐκὶ βιβλίου, εἶνε ἀγκαστοὶ τὰ σπὶν πραγματικότητα καὶ τίθενται ἐὰν μπορεῖ νὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τὰ καλάθι, ἀπὸ τὰ ὁπάλιον ἐπὶ τὸ ἀνεμόμυλο. Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ἀνεμόμυλο ἐνὸς καλὼ καὶ γνωστοῦ συγγραφέως, Κοκκὰ δείξε, ἔστιγα ἡ ἀνόητα πρωτοτύπεια, δὲν ἀρίσκουν κανεὶς μπορεῖ νὰ ἔνα ἀνεγγωστικὸ κείμενο, ὅπου ἀγγαρεῖ καὶ τὴν ἀπόδοσιν τὸν ἀνεμόμυλον ἐνὸς ἀνεμόμυλον ἐνὸς ἀνεμόμυλον ἐνὸς

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΡΑ·Ι·Χ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΔΙ' ΑΠΗΝΗ ΑΓΩΝΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟΝ ΤΗΝ ΣΥΝΤΡΙΒΗΝ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ΠΙΘΑΝΗ ΕΞΑΠΟΛΥΣΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς βελγοολλανδικῆς προτάσεως ἡ γενικὴ προσοχὴ στρέφεται εἰς τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἤδη τὸ Ράϊχ. Ὡς μετέδωσε χθὲς τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον, τὸ Ράϊχ θὰ διεξαγάγῃ ἤδη πόλεμον μέχρι συντριβῆς τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας τῆς Ἀγγλίας. Ὁ ἰταλικὸς τύπος, κατὰ τὰ ἐκ Ρώμης τηλεγραφήματα, γράφει σήμερον, ὅτι ἡ Γερμανία ἑτοιμάζεται νὰ ἐξαπολύσῃ μεγάλην ἐπίθεσιν. Εἰς τοὺς τίτλους των αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες γράφουν: «Τὸ Ράϊχ ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς νὰ διεξαγάγῃ ἀλύπητον ἀγῶνα κατὰ τῆς Μ. Βρεταννίας μέχρι τῆς πλήρους νίκης».

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑΝ;

Ἐν τούτοις, φαίνεται, ὅτι ὁριστικὴ ἀπόφασις δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἐν Βερολίνῳ. Οὕτω τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει, ὅτι, κατὰ πληροφορίας, προερχομένας ἐκ Βερολίνου, τὸ γερμανικὸν ἀρχηγεῖον καθὼς καὶ ἡ διοίκησις τοῦ ναυτικοῦ φέρουν ἀντιρρήσεις δι' ἐνδεχομένην μεγάλην ἐπίθεσιν. Ὀπωσδήποτε, εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ γίνῃ ἐπίθεσις δευτερευούσης σημασίας, ἤτις μάλιστα λέγεται, ὅτι πιθανὸν νὰ ἐκδηλωθῇ τὴν 20ὴν τρέχοντος.

ΠΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες συμπεραίνουν, ὅτι, παρὰ τὰς ἀπειλὰς τῆς γερμανικῆς προπαγάνδας, φαίνεται ἀπίθανον νὰ ἐκδηλωθῇ συντόμως ἡ μεγάλη γερμανικὴ ἐπίθεσις, μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ φὸν Ρίμπεντροπ. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, δὲν ἔχουν ἀκόμη καταστρωθῇ ὁριστικῶς τὰ γερμανικὰ σχέδια, ἀλλ' οὔτε καὶ αἱ περιστάσεις εἶνε εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν ἔναρξιν ἐπιθέσεως μεγάλης ἐντάσεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἀδράνεια τῶν γερμανικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων δὲν πρόκειται νὰ παραταθῇ ἐπὶ μακρόν, διότι οἱ Γερμανοὶ ἡγέται εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν ἐν προκειμένῳ καὶ τὴν δημοσίαν γερμανικὴν γνώμην, ἡ ὁποία ἐκδηλοῖ τὰς ἀνησυχίας της διὰ τὴν παράτασιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Ὁ ἐν Ρόττερνταμ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» ἐκφράζει τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ μὲ τὸν κ. Χίτλερ ἐπὶ κεφαλῆς, ἑτοιμάζεται νὰ κτυπήσῃ τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὸν σκληρότερον δυνατὸν τρόπον, τὰ σχετικὰ ὅμως γερμανικὰ σχέδια δὲν εἶνε ἀκόμη ὥριμα καὶ αἱ συνθῆκαι διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοιαύτης ἐπιχειρήσεως δὲν εἶνε πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον ἱκανοποιητικαί. Ὁ εἰρημένος ἀνταποκριτὴς φρονεῖ ἐν τούτοις, ὅτι ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Ἀγγλίας θὰ ἐκδηλωθῇ πάντως πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ

Καθ' ἃ τηλεγραφεῖ ὁ ἐν Χάγῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου», κατὰ τινα ἔκθεσιν, ληφθεῖσαν ἐκ Γερμανίας ἐξ ἰδιωτικῆς πηγῆς, ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ διστάζει νὰ ἐνεργήσῃ μεγάλην ἐπίθεσιν κατὰ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα. Πιθανόν, ὅμως, συνεχίζει ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτής, ὁ κ. Χίτλερ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν προκειμένῳ γνώμην τῶν στρατιωτικῶν ἡγετῶν τοῦ Ράϊχ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ γενικὸν γερμανικὸν στρατηγεῖον θὰ ἐπεθύμει νὰ διατηρήσῃ ἀνέπαφον τὴν γερμανικὴν στρατιωτικὴν ἰσχύν, διότι ἔχει πικρὰν ἀνάμνησιν τοῦ παθήματος τοῦ 1918. Οἱ εἰδικοὶ στρατιωτικοὶ σύμβουλοι τοῦ Γερμανοῦ καγκελλαρίου εἶνε λίαν ἐπιφυλακτικοί, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δυνατότητα τῆς Γερμανίας νὰ νικήσῃ διὰ τῶν ὅπλων καὶ ἑπομένως προτιμοῦν, ὅπως τὸ Ράϊχ ἐμφανισθῇ εἰς ἐνδεχομένην διάσκεψιν ὡς μεγάλη στρατιωτικὴ δύναμις, καίτοι οἱ οἰκονομικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν εἰς τὴν Γερμανίαν τὸν ταχύτερον τερματισμὸν τοῦ πολέμου. Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω συνάγεται τὸ συμπέρασμα, καταλήγει ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτής, ὅτι, πιθανώτατα, οἱ Γερμανοὶ στρατηγοὶ θὰ ἀρνηθοῦν νὰ ἐκτελέσουν τὰς διαταγὰς τοῦ Χίτλερ.

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ

Ὁ «Ἡμερήσιος Κήρυξ», ἀσχολούμενος μὲ τὴν στρατιωτικὴν ἀδράνειαν τῶν Γερμανῶν εὑρίσκει 4 λόγους διὰ τὴν ἐξήγησιν αὐτῆς: α) Πρόκειται — κατὰ τὴν ἐφημερίδα — περὶ ἐσκεμμένης πολεμικῆς, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἠθικῆς ἐξαντλήσεως τῶν συμμάχων καὶ διατηρήσεως ἀπὸ μέρους τῆς Γερμανίας τῶν κατακτήσεών της. Ὁ κ. Χίτλερ θὰ παραμείνῃ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἀδρανείᾳ, ἀποφεύγων τὰς ἐναερίους ἐπιθέσεις κατὰ τῶν ἀμάχων πληθυσμῶν. β) Τὸ γερμανικὸν ἀρχηγεῖον θὰ ἔχῃ ἀντιληφθῆ ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ ἀποτελεσματικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῶν ἀμυντικῶν ἔργων τῶν συμμάχων. Ἡ γερμανικὴ ἀεροπορία θὰ εἶνε ἀνεπαρκῶς ἐφωδιασμένη εἰς ὑλικὸν καὶ ἠσκημένους ἀνδρας καὶ δὲν θὰ δύναται νὰ ἀναλάβῃ μεγάλης κλίμακος ἐπιχειρήσεις. γ) Θὰ ὑφίστανται διενέξεις μεταξὺ τῶν ἰθυντόντων ὥστε οὗτοι νὰ μὴ τολμοῦν ν' ἀναλάβουν μεγάλην πολεμικὴν ἐπιχείρησιν καὶ δ) Ἡ σημερινὴ ἀναποφασιστικότης θὰ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀποφασιστικότης τῶν συμμάχων ἔχει κάμει ἐντύπωσιν εἰς τὸν κανελλάριον Χίτλερ. Οὐδεὶς ἐκ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Φύρερ ἔχει τὸ θάρρος ν' ἀναλάβῃ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ (τοῦ Φύρερ) σοβαρὰς ἀποφάσεις καὶ τούτου ἕνεκα περιορίζονται τὴν στιγμὴν αὐτὴν οἱ ἐν Βερολίνῳ εἰς ἀπειλάς. Ἡ ἐφημερὶς φρονεῖ ὅτι ἑκάστη τῶν ὡς ἄνω ὑποθέσεων εἶνε δυνατή. Ἡ ἀποτυχία — λέγει — τῶν γερμανικῶν ἀπὸ ἀέρος ἐπιθέσεων κατὰ τῆς Σκωτίας, καθὼς καὶ αἱ μεγάλαι ἀπώλειαι τῶν Γερμανῶν, καταδεικνύουν ὅτι τὰ γερμανικὰ ἀεροπλάνα μάχης εἶνε κατώτερα τῶν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν. Ἡ ἐφημερίς, καταλήγουσα, λέγει ὅτι οἱ ἐν Βερολίνῳ δὲν θεωροῦν ἑαυτοὺς ἠττημένους καὶ ἑπομένως εἶνε ἐνδεχόμενον ν' ἀναλάβουν ἐπιχείρησίν τινα ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην. «Ὀπωσδήποτε — παρατηρεῖ ἡ ἐφημερὶς — ἑκάστη παρερχομένη ἡμέρα αὐξάνει σημαντικῶς τὴν δύναμιν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων».

ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Βέρνης, οἱ ἐκεῖ κύκλοι διερωτῶνται ἐὰν ἡ Γερμανία πρόκειται νὰ ἐξαπολύσῃ λίαν συντόμως τὴν μεγάλην ἐπίθεσιν μὲ τὴν ὁποίαν ἀπειλεῖ ἀπὸ ἑβδομάδων καὶ ἡ ὁποία δὲν ἐπραγματοποιήθη μέχρι τοῦδε. Τὸ βέβαιον εἶνε — προσθέτουν αἱ αὐταὶ πληροφορίαι τοῦ Χαβᾶς — ὅτι ὁ τύπος τοῦ Βερολίνου ἐνεφανίσθη σήμερον κατὰ πολὺ δριμύτερος ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐπανέλαβε τὰς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον συγκεκαλυμμένας ἀπειλάς του ἐναντίον τῶν οὐδετέρων. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀπὸ 48ώρου παρατηρουμένη ἐντονωτάτη κίνησις πέριξ τῆς καγκελλαρίας τοῦ Ράϊχ ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τοῦ ὅτι ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος διαβούλια διεξάγονται μεταξὺ τοῦ κ. Χίτλερ καὶ τῶν κορυφαίων προσωπικοτήτων τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Εἰδήσεις τῆς Βασιλείας» μεταδίδει ὅτι οἱ κύκλοι τοῦ γερμανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν δηλοῦν, ὅπως καὶ αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ὅτι τώρα πλέον διὰ τὴν Γερμανίαν δὲν πρόκειται διὰ τίποτε ἄλλο εἰμὴ διὰ τὴν πάλην μέχρις ἐξουθενώσεως τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Γερμανία — λέγουν οἱ ἐν λόγῳ κύκλοι — δὲν θὰ κάμῃ πλέον καμμίαν πρότασιν εἰρήνης. Τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ τεθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν μόνον μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. ('Αθ. Πρ.). — Τὸ πρακτορεῖον Τρανσόσεαν μεταδίδει, ὅτι αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν σήμερον δριμύτερα ἄρθρα, ἀπὸ ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἐδημοσίευσαν εἰς προηγουμένας ἡμέρας. Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἀγγλίας, λέγουν, θὰ εἶνε ὁ μόνος σκοπὸς τῆς Γερμανίας. Ὁ «Λαϊκὸς Παρατηρητὴς» γράφει: «Ἡ Γερμανία γνωρίζει, ὅτι ἀντιμετωπίζει ἕνα ἀμείλικτον ἐχθρόν, ὁ ὁποῖος θὰ κινήσῃ γῆν καὶ οὐρανόν, ὅπως ἐκμηδενίσῃ τὴν ζωτικήν μας δύναμιν. Εἰς τοῦτο δὲν ὑπάρχει παρὰ μία ἀπάντησις: ἡ σημερινὴ Ἀγγλία, ὡς προβάλλει ἔναντι ἡμῶν μὲ τὴν πολεμικὴν πολιτικὴν τῶν ὑπευθύνων πολιτικῶν ἀνδρῶν της, ἔχει καταστῆ ὁ θανάσιμος ἐχθρὸς τοῦ Ράϊχ. Κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ δι' ὅλων τῶν μέσων καὶ δι' ὅλης τῆς ἐνεργητικότητος ἑνὸς λαοῦ 84 ἑκατομμυρίων. Θὰ εἶνε τραγικόν, ὅτι ἑκατομμύρια ἀκινδύνων καὶ σχετικῶς ἀθώων Ἄγγλων θὰ συρθοῦν εἰς τὴν καταστροφήν. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους κάθε λαὸς εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἀνέχεται». Ἡ ἐφημερὶς παραθέτει καὶ πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει προηγουμένων λόγων τοῦ φύρερ, τοὺς πολεμικοὺς σκοποὺς τῆς Γερμανίας, οἱ ὁποῖοι εἶνε: α') Καθορισμὸς συνόρων ἀντοπροκρινομένων πρὸς τὰς ἱστορικάς, ἐθνικάς, γεωγραφικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας. β') Ἐγκαταστάσεις τάξεως πραγμάτων εἰς τὰς γειτονικὰς περιφερείας, δηλαδὴ ἐπίλυσις τῶν προβλημάτων τῶν μειονοτήτων ὄχι μόνον εἰς τὰς περιφερείας ταύτας, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῶν, εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Νοτίου καὶ Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης. γ') Προπάθεια ἐπιλύσεως τοῦ ἑβραϊκοῦ προβλήματος. δ') Ἀναδιοργάνωσις τῆς ἐμπορικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς πρὸς ὄφελος ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς τὰς ὡς ἄνω περιφερείας. ε') Ἀποκατάστασις τοῦ πολωνικοῦ κράτους τοιαύτη, ὥστε νὰ παρέχῃ ἐγγυήσεις ὅτι δὲν θὰ καταστῇ νέον κέντρον δράσεως κατὰ τοῦ γερμανικοῦ Ράϊχ ἢ κέντρον ραδιουργιῶν ἐναντίον τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ρωσίας. στ') Ἀποκατάστασις τῆς ἀσφαλείας ἐν Εὐρώπῃ, ὅπερ εἶνε καὶ τὸ σπουδαιότερον.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΔΕΝ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. ('Αθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης ὅτι οἱ λόγοι τοῦ κ. Μουσολίνι πρὸς τοὺς φοιτητὰς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ρώμης ἐξαίρονται μεθ' ἱκανοποιήσεως ὑπὸ τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι παρατηροῦν ὅτι πολλοὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θὰ ἀντελήφθησαν ἤδη ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν εἶνε οὐδετέρα ἄνευ ὅρων καὶ δὲν εἶνε φιλειρηνικὴ ἀντὶ πάσης θυσίας. «Λόγῳ τῶν σημερινῶν γεγονότων θὰ ἦτο παραφροσύνη — λέγουν αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες — νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ παρέμεινε μακρὰν τοῦ ἀγῶνος, ἀδιαφοροῦσα». «Ἡ Ἰταλία — λέγει ἡ ἐφημερὶς «Φασιστικὸν καθεστὼς» — οὐδέποτε ἐδήλωσεν ὅτι παραμένει οὐδετέρα ἄνευ ὅρων, πρᾶγμα ὅπερ ἀντιδράνει πρὸς τὰ φασιστικὰ δόγματα. Ἂν ἡ Ἰταλία δὲν ἀναλαμβάνῃ τὴν στιγμὴν αὐτὴν πρωτοβουλίαν διὰ πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἐγκατέλειψε τὴν ἰδέαν μιᾶς τοιαύτης πρωτοβουλίας. Ἡ Ἰταλία κατέχει δεσπόζουσαν θέσιν ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἶνε καθῆκον της νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὰ συμφέροντά της, διὰ τὸ μέλλον της καὶ διὰ τὴν ἱστορικὴν της ἀποστολήν. Ἡ ἁπλῆ καὶ ἀναμφισβήτητος αὐτὴ ἀλήθεια ἀρχίζει νὰ κατανοῆται εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν πρέπει νὰ ἐνστερνισθοῦν καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐπηρεάσθησαν ἀπὸ τὴν μαλθακότητα ἑνὸς εὐκόλου φιλειρηνισμοῦ». Ἡ ἐφημερὶς, καταλήγουσα, λέγει ὅτι ἂν ὁ κ. Μουσσολίνι δώσῃ τὴν διαταγὴν τῆς ἐξορμήσεως, ὁλόκληρος ὁ ἰταλικὸς λαὸς ὡς εἰς ἄνθρωπος πρέπει νὰ βαδίσῃ ἀσυζητητί, βέβαιος περὶ τῆς νίκης.

ΑΙ ΙΤΑΛΟΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΡΩΜΗ, 17. ('Αθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βουδαπέστης πρὸς τὸ πρακτορεῖον Στέφανι ὅτι αἱ οὐγγρικαὶ ἐφημερίδες ἐξαίρουν τὴν ἀπευθυνθεῖσαν χθὲς ἀπὸ ραδιοφώνου ὁμιλίαν τοῦ Ἰταλοῦ ὑπουργοῦ τῆς Λαϊκῆς Μορφώσεως κ. Παβολίνη, ἰδιαιτέρως δὲ κάμνουν μνείαν τοῦ γεγονότος τούτου ὡς βεβαιοῦντος τὰς λίαν καλὰς σχέσεις Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος. Ὁ οὐγγρικὸς τύπος προσθέτει ὅτι τὸ γεγονὸς εἶνε μία ἀπόδειξις τῆς γονίμου συνεργασίας μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Βαλκανίων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. ('Αθην. Πρακτ.). — Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Τρανσόσεαν ἐκ Βελιγραδίου, συνεπληρώθη ἡ κατασκευὴ τοῦ μεταξὺ τῆς νοτιοσλαυϊκῆς πρωτευούσης καὶ τῶν οὐγγρικῶν συνόρων διεθνοῦς αὐτοκινητοδρόμου, ὁ ὁποῖος θὰ συνδέσῃ τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ τμήματος τούτου θὰ γίνουν τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς κ. Τσβέτκοβιτς, συνοδευομένου ὑπὸ πολλῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεώς του. Μετὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων, ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ἐπίσημοι θὰ διανύσουν ἐπ' αὐτοκινήτων ὁλόκληρον τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ ταύτης μέχρι τῶν οὐγγρικῶν συνόρων.

Η ΕΛΒΕΤΙΑ ΕΝΑΥΛΩΣΕΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΔΙ' ΩΡΙΣΜΕΝΟΝ ΧΡΟΝΟΝ

ΡΩΜΗ, 17. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βέρνης ὅτι ἀνεκοινώθη ἐκεῖ χθὲς ἐπισήμως ὅτι ἡ ἑλβετικὴ κυβέρνησις ἦλθεν εἰς συνεννόησιν μὲ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν ὡρισμένων οὐδετέρων κρατῶν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν της εἰς ὡρισμένας πρώτας ὕλας, εἰσαγομένας ἐξ ὑπερποντίων χωρῶν. Προστίθεται ὅτι ἀνακοίνωσις περὶ τῆς συνεννοήσεως αὐτῆς ἐγένετο καὶ πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῶν ἐμπολέμων χωρῶν, ἵνα μὴ παρενοχλῶνται τὰ πλοῖα, τὰ φέροντα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν Ἑλβετίαν ἐμπορεύματα. Εἰς τὴν γενομένην πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῶν ἐμπολέμων ἀνακοίνωσιν ἀναφέρεται ὅτι ἡ Ἑλβετία δὲν πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν της παρὰ μόνον λιμένας της ἐν εἰρήνῃ διατελούσης Μεσογείου. Συγκεκριμένως, θὰ χρησιμοποιήσῃ, κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν, τὸν λιμένα τῆς Γενούης, ὁ ὁποῖος συνδέεται διὰ σιδηροῦ μὲ τὴν Ἑλβετίαν.

Σ. Σ.—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βέρνης, ἡ ἑλβετικὴ κυβέρνησις, εὐρεθεῖσα, λόγῳ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου, εἰς δυσχερείας διὰ τὴν προμήθειαν διαφόρων πρώτων ὑλῶν, τὰς ὁποίας εἰσάγει ἐξ ὑπερποντίων χωρῶν, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ μέτρα ὅπως καταστῇ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὰς ξένας ναυτιλίας διὰ τὴν προμήθειαν τῶν εἰδῶν αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο, συνεννοηθῆ μὲ ἑλληνικὰς ναυτικὰς ἐταιρείας καὶ ἐναύλωσε 10 ἑλληνικὰ φορτηγὰ δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα (time chartering). Δεδομένου ὅτι ἡ Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία, μὴ ἔχουσα ναυτικὸν δίκαιον, δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὴν σημαίαν της εἰς ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ ναυλωθέντα ἀτμόπλοια θὰ ταξιδεύουν πάντοτε μὲ ἑλληνικὴν σημαίαν, ἀλλὰ θὰ ἔχουν ἐπὶ τῶν πλευρῶν των τὴν ἑλβετικὴν σημαίαν, ὡς δηλωτικὸν τοῦ προορισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ μεταφέρουν.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. ('Αθην. Πρακτ.). — Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι, κατ' εἰδήσεις, ληφθείσας εἰς Μαριμπόρ, εἰς ὑπάλληλος τῆς ἀστυνομίας τῆς Βιέννης ἐδολοφονήθη χθές, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ δολοφονία δὲν εἶνε ἄσχετος μὲ τὰς πολλὰς συλλήψεις, αἵτινες γίνονται καθημερινῶς ἐν Αὐστρίᾳ ἀφ' οὗτου διεπράχθη ἡ ἀπόπειρα τοῦ Μονάχου. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς, ἡ αὐστρονοτιοσλαυϊκὴ μεθόριος ἦτο κλειστὴ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς χθὲς καὶ ὅλαι αἱ διαβάσεις ἐπετηροῦντο αὐστηρῶς, καθ' ὅσον ὁ δολοφόνος, καθ' ἃς πληροφορίας εἶχεν ἡ γερμανικὴ μυστικὴ ἀστυνομία, διέφυγε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνην. Ἡ ταχεῖα ἀμαξοστοιχία Βιέννης—Τεργέστης καθυστέρησεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας λόγῳ τῆς λεπτομεροῦς ἐρεύνης, ἡ ὁποία ἐνηργήθη ἐπὶ τῶν ταξιδιωτῶν.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΙ Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΔΑΦΙΚΗΝ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. ('Αθ. Πρ.).— Ὁ ἐν Βρυξέλλαις ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι οἱ ἐκεῖ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι παρέχουν τὴν πληροφορίαν ὅτι αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἱσπανίας καὶ τῆς Ἰταλίας κατέστησαν γνωστὸν προσφάτως διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ράϊχ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἔχουν διὰ τὸν σεβασμὸν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ἐδάφους τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας.

ΜΕΤΡΑ ΑΦΟΜΟΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΚΤΟΡΑΤΟΥ ΒΟΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΡΑΒΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. ('Αθ. Πρ.). — Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ τῶν αὐστριακῶν συνόρων, ὅτι ἡ διαταγὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐργάζονται αἱ γερμανικαὶ ἀρχαὶ τοῦ προτεκτοράτου Βοημίας ὁρίζει ὅτι: «Ἡ Βοημία καὶ ἡ Μοραβία πρέπει ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀφομοιωθοῦν ὁριστικῶς πρὸς τὸ Ράϊχ». Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ὅπου ἔστω καὶ εἰς τῶν συνεταίρων εἶνε Ἑβραῖος, τοποθετοῦνται Γερμανοὶ ἐπίτροποι, προερχόμενοι συνηθέστατα ἀπὸ τὰς σουδητικὰς περιοχάς, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν Τσέχων. Εἰς τὰ μεγάλα ἐργοστάσια, τὰ ἐργαζόμενα διὰ τὸν ἐξοπλισμόν, ὅπως τὰ ἐργοστάσια Σκόντα, οἱ Τσέχοι ἐργάται ἀντικαθεστάθησαν ὑπὸ Γερμανῶν. Γερμανοὶ παλιννοστοῦντες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐγκαθίστανται εἰς τὰς περιοχάς, ὅπου εἶνε πυκνὸς ὁ τσεχικὸς πληθυσμός. Εἰς τὴν Πράγαν μέγας ἀριθμὸς ξενοδοχείων κατέχεται ἀπὸ γερμανικὰς οἰκογενείας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἔλθει διὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν ὁριστικῶς εἰς τὸ προτεκτοράτον. Ἡ αὐτόνομος διοίκησις τοῦ προτεκτοράτου ἐξεγερμανίσθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου. Πολλὰ τσεχικὰ σχολεῖα ἐκλείσθησαν καὶ τὰ λειτουργοῦντα ἢ γερμανικὴ γλῶσσα κατέστη ὑποχρεωτική, διδάσκεται δὲ ἴσως ὥρας μὲ τὴν τσεχικήν. Ἐν τούτοις, προσθέτει τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς, παρὰ τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ἐμειώθη ἡ ἀντίστασις τῶν Τσέχων, αἱ διαδηλώσεις τῶν ὁποίων καθίστανται ὁλονὲν συχνότεραι. Παρὰ τὴν κυβερνητικὴν διαταγήν, τὴν ἀπαγορεύουσαν νὰ φέρῃ τις τὰ τσεχικὰ χρώματα, ὅλοι οἱ ἀστοὶ Τσέχοι τὴν ἐπαύριον τῆς ἀποπείρας τοῦ Μονάχου ἔφερον τριχρώμους κονκάρδας. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνελήφθησαν ἐν Πράγᾳ ἐξ χιλιάδες ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων 600 ἀπεστάλησαν εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀφέθησαν ἐλεύθερα, ἀφοῦ ἐγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὑπόπτων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι πληροφορίαι ἐκ Πράγας ἀναφέρουν, ὅτι τὴν 2αν πρωϊνὴν σήμερον ἄνδρες τῶν ταγμάτων ἐφόδου κατέλαβον τὸ πανεπιστήμιον. Μετὰ 12 ὥρας κατέφθασαν 5000 Γερμανοὶ ἀστυνομικαὶ μὲ αὐτοκίνητα καὶ πολυβόλα. Ἐνηργήθησαν συλλήψεις 1200 φοιτητῶν. Αἱ ἀρχαὶ λέγουν, ὅτι πρόκειται περὶ ἀντιποίνων διὰ τὰς διενεργηθείσας ἐν Πράγᾳ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διαδηλώσεις, καθ' ἃς οἱ φοιτηταὶ ἔψαλλον τὸν τσεχοσλοβακικὸν ἐθνικὸν ὕμνον, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Τηλεγραφήματα ἐκ τῶν ἐλβετικῶν συνόρων ἀναφέρουν, ὅτι εἰς τὴν Βιέννη ἔγιναν ἀντιεθνικοσοσιαλιστικαὶ διαδηλώσεις τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καὶ εἰς τὰ ἐργοστάσια παρατηρεῖται ἀντίδρασις διὰ σαμποτάζ. Εἰς τὸ Βερολῖνον ἐξετελέσθησαν σήμερον τὴν πρωϊαν 4 ἄτομα ἐπὶ ἀποκαλύψει στρατιωτικῶν μυστικῶν. Εἰς τὸ Μόναχον ἐπίσης 2 Ἑβραῖοι κατεδικάσθησαν εἰς θά